

Když mají sklepy otevřeno

ZA VÍNEM DO VELKÝCH BÍLOVIC

Očekává se, že o víkendu budou Velké Bílovice ještě větší. Do městečka na Břeclavsku jsou zváni všichni milovníci vína. Že vínu nerozumíte? Nevadí, třeba si zrovna tady hroznový mok oblíbíte.

FOTO: HN – JAN ŠLIPOCH

Při víkendové akci Ze sklepa do sklepa bude ochutnávání z vinařova košťáře samozřejmostí.

Příhodnější místo pro poznávání moravských vín byste ostatně hledali stěží. Městečko Hanáckého Slovácka se honosí označením největší vinařská obec v Česku. Proč, to pochopíte záhy. Už při příjezdu vás obklopí pravidelné viniční tratě, které se plazí po zvlněné krajině od obzoru k obzoru. Rozprostírají se na osmi stech hektarech, hospodaří na nich přes devět set pěstitelů. Takovými čísly se nemůže pochlubit žádná jiná vesnice.

Sklenička místo vstupenky

Propukne to v pravé poledne. Od kulturního domu vyjede první vinný autobus, třiadvacet nejvýznamnějších vinařů otevře své sklepy. Dovnitř pustí každého, kdo si koupí propustku. Stojí pět set korun. Návštěvník ovšem nedostane papírovou vstupenku, nýbrž degus-

tační skleničku s logem akce. Ta jim pak během celého dne bude otevírat dveře. Kde pohárek ukážou, tam jim jej naplní. A pokud požádají, vinař připojí i odborný výklad: o muškátovém aroma „müllerky“, o vůni lipového květu, kterou musí mít ryzlink, anebo o třešních a višních, které charakterizují modrý portugal.

Když host objeví tu jedinou a pravou odrůdu, může si rovnou láhev vzít domů – součástí vstupného je poukázka na nákup vína v hodnotě tři sta korun. A nejen to. Každý návštěvník obdrží přehlednou mapku s vyznačením polohy otevřených sklepů. Že se bude hodit, je bez diskusí.

Za zlodějnu poprava

Srdce Velkých Bílovic se totiž neskrývá v městečku, ale na dohled od něj. V tratích

Belegrady, Půrynky a Pod Předníma. Sklepy tady tvoří samostatné vinařské vesnice. Ve spleti úzkých uliček se jich těsní na šest set padesát. Některé jsou skromné, jen s decentně zdobeným průčelím. Jiné se podobají honosným výletním vilkám s kamennými obklady a „moderními“ plastovými okny.

Byť se oficiálně hovoří o viničních tratích, od místních spíš uslyšíte o horách, vinných horách. Pojmenování předků dál přežívá. Hory odjakživa podléhaly přísným zvyklostem a právu. Při pohárku vína se můžete dozvědět, že Velké Bílovice měly tzv. horenské právo již od roku 1550. Vstup do vinohradů byl podle tohoto zákona v době zrání hroznů zakázán. Ten, kdo byl ve vinici přistižen, jak krade zralé hrozny, propadl hrdlem.

Tresty byly přísné, ale svým způsobem pochopitelné. Víno bylo to nejcennější, co Vel-